

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka, ve věci

žalobkyně: **M. S.**
zastoupené Mgr. Ing. Jiřím Horou, advokátem
sídlem Moravské nám. 15, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Malinovského nám. 3, 601 67 Brno

za účasti: **I) V. M.**
II) O. A.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2022, č. j. MMB/0501557/2022,
sp. zn. OUSR/MMB/0458401/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2022, č. j. MMB/0501557/2022, sp. zn. OUSR/MMB/0458401/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno – Komín, odbor stavební (dále jen „stavební úřad“) ze dne 13. 6. 2022, č. j. MCBKOM 02481/2022/SÚ/Hon, sp. zn. S-MCBKOM 00454/2022 (dále jen „rozhodnutí stavebního úřadu“). Tímto rozhodnutím stavební úřad nařídil podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) žalobkyni odstranění stavby pro chov koz na pozemku parc. č. XA v k. ú. X (dále „objekt“ či „stavba“), stanovil podmínky pro odstranění stavby a uložil žalobkyni povinnost nahradit náklady správního řízení.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a rozhodnutí stavebního úřadu. Nejde o stavbu, ale o chov, jenž je legální. Sousedé opakovaně podávají podněty. Tento přístup má i stavební úřad (pracovník Ing. Z. N. CSc.). Např. z protokolu z konání kontrolní prohlídky ze dne 15. 2. 2022 (dále jen „protokol z prohlídky“), zakazuje pozemek využívat pro chov koz, aniž by k tomu byl stavební úřad oprávněn. Závěry žalovaného jsou tendenční s cílem překazit chov koz.
3. Stavba, již bylo nařízeno odstranit, není stavbou ve smyslu stavebního zákona – nevyžaduje povolení či opatření vyžadované stavebním zákonem. Jde o stanovou konstrukci, která není pevně spojena se zemí. Její realizace trvá cca 2-3 hodiny. Nemá pevné místo, jde o mobilní konstrukci. Svým charakterem má nejbližší k objektu dle § 79 odst. 2 písm. h) stavebního zákona, pro níž není třeba rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas. Jde však o rozměrově a objemově mnohem menší objekt.
4. O stavbě již bylo stavebním úřadem rozhodováno v roce 2019 a je zde překážka věci rozhodnuté. Dne 27. 5. 2019 stavební úřad provedl kontrolní prohlídku, dne 23. 9. 2019 vydal sdělení č. j. MCBKOM 035/029/2019/SÚ/Gal, sp. zn. S-MCBKOM 02083/2019 (dále jen „Sdělení“), v němž došel k závěru, že jde o konstrukci *pártystanu*, nepodléhajícímu regulacím dle stavebního zákona a že jeho režim chápe shodně jako režim cirkusového stanu dle § 79 odst. 2 písm. h). Usnesením ze dne 18. 9. 2019, č. j. MCBKOM 03622/2019/SÚ/Gal (dále jen „usnesení“) řízení zastavil. Stavební úřad nebyl oprávněn zahájit nové řízení o odstranění stavby. Správní orgány účelově tvrdí, že je nyní jednáno o jiné stavbě. Postup stavebního úřadu je v rozporu se zásadou legitimního očekávání a právní jistoty. Jde o nepřijatelný a šikanózní přístup. Sankciuje za něco, co dříve shledal bezproblémovým. To, že nyní věc hodnotí jiná úřední osoba, na věci nic nemění.
5. Stavební úřad nezajímá, jak o věci bylo rozhodnuto v roce 2019, ale to, že stan je na místě nyní. Toto je chybný postup, proti zásadám správního řízení. Z fotodokumentace vyplývá, že se jedná o tutéž stavbu, pouze tehdy nebyla oplachtovaná. Žalovaný chybně uvádí, že tehdy šlo o stavbu zapuštěnou do terénu. V roce 2019 to stavební úřad předpokládal, na místním šetření však bylo zjištěno, že stojany stojí přímo na terénu. Tvrzení, že je rozdíl ve výšce stanu, je zavádějící a zmatečné. Konstrukce je sice oproti dřívějšímu stavu posunuta o několik metrů – to však nic nemění na nutnosti respektovat závěry stavebního úřadu z roku 2019. Posunutí konstrukce svědčí o tom, že nejde o stavbu jako takovou, ale o konstrukci volně postavenou na terén. K důkazu žalobkyně navrhuje spis o tehdejší řízení.

6. Stan je víceúčelový. Je plně průchozí. Účelem je nejen zakrytí krmelců, ale i uskladňování materiálu a náradí. V době od jara do podzimu slouží i jako místo odpočinku, jde o prostor ke stolování s přáteli a pro rekreaci. Konstrukce ve stanu s ním není propojena. Jde o samostatný objekt stanem zakrytý. Jak vyplývá z protokolu z prohlídky, jde o konstrukci plně rozebratelnou a přemístitelnou, jde o movitou věc. Konstrukce samotná slouží jako krmelec pro hospodářská zvířata a uskladnění materiálu. Stavba nemá žádnou podlahu.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalobkyně nepožádala o dodatečné povolení stavby, a proto bylo vydáno rozhodnutí o jejím odstranění. Námitky žalobkyně stran věci rozhodnuté byly žalovaným vypořádány. Jednoznačně se jedná o stavbu, o stavebně technické dílo, podléhající stavebnímu zákonu.
8. Žalovaný nesouhlasí, že se v roce 2019 posuzovala tatáž stavba. Předmětem původního řízení byla toliko stavba konstrukce z hliníkových profilů. Jednalo se o hliníkovou konstrukci, která by se zastřešila a splňovala definici stanové konstrukce. Při kontrolní prohlídce dne 15. 2. 2022 se na pozemku nacházela stavba úplně jiného charakteru. Tvrzení žalobkyně o téže stavbě vyvrací fotodokumentace faktického stavu.
9. Problematika věci rozhodnuté v § 48 odst. 2 správního řádu stanoví, že přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. Usnesením o zastavení řízení nebylo rozhodnuto o žádném právu, ani nebyla žalobkyni uložena žádná povinnost. Usnesení nezakládá relevantní důvod proto, aby nebylo možné zahájit řízení o odstranění stavby. Usnesení takový postup nevylučuje a správním orgánům nezbylo, než takové řízení aktivovat.

IV. Replika

10. Žalobkyně trvá na podané žalobě. Žalovaný účelově hledá cestu, jak překlenout řízení z roku 2019. Pakliže žalovaný uvádí, že stavba byla vybudována mimo stanovou konstrukci, proč řeší i stanovou konstrukci? Konstrukce není nic nového, rozšířenějšího atp., oproti roku 2019. Není pravda, že stavba má podlahu, dole je jen zemina. Mezipatro je pouze materiál uložený před deštěm. Dalo by se zde chodit, ale neděje se tak. Žalovaný by mohl každou uskladněnou hromadu desek považovat za stavbu, protože se po ní dá chodit. Schodiště je pozůstatek z dříve odstraněné stavby. Je využíváno, pokud je uskladňován materiál.

V. Posouzení věci soudem

11. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez nařízení ústního jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí stavebního úřadu včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
12. Podstatu nyní projednávané věci tvoří nesouhlasná polemika žalobkyně se závěry stavebního úřadu, aprobevované žalovaným, stran závěrů ohledně stavby žalobkyně (zda se jednalo o totožnou stavbu jako v roce 2019 a zda se vůbec jedná o stavbu ve smyslu stavebního zákona) na pozemku parc. č. XA v k. ú. X ve vlastnictví pana O. A.
13. Krajský soud považuje předně za důležité uvést, že žalobní námitky se v mnohém neliší od námitek uplatněných žalobkyní v odvolání. Jak Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“)

setrvale judikuje, v žalobě je třeba odlišovat uplatněné žalobní námitky a jednotlivé dílčí argumenty na jejich podporu. Správní soud má povinnost vypořádat se přezkoumatelným způsobem se všemi uplatněnými žalobními námitkami, což ale neznamená, že musí nutně reagovat na každý dílčí argument či tvrzení žalobce (viz rozsudek ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54). Odkáže-li soud v případě shody mezi svým názorem a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí na toto odůvodnění, jde o běžnou a možnou praxi, neboť není smyslem soudního přezkumu opakovat již dříve vyřčené (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).

14. Soud při meritorním posouzení důvodnosti žaloby vyšel zejména z následující relevantní právní úpravy.
15. Dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby *„vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nabrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.“*
16. Dle § 129 odst. 2 stavebního zákona *„stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby (...). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti.“*
17. Dle § 129 odst. 3 stavebního zákona lze stavbu uvedenou v § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona *„dodatečně povolit, pokud stavebník nebo vlastník stavby prokáže, že a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, b) není prováděná či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.“*
18. Dle § 48 odst. 2 správního řádu lze přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost z *tétož důvodu téže osobě pouze jednou.*
19. Ze správního spisu soud zjistil, že stavební úřad vykonal dne 15. 2. 2022 kontrolní prohlídku na pozemku parc. č. XA v k. ú. X (zahrada), jehož vlastníkem je O. A., X.
20. Z kontrolní prohlídky sepsal stavební úřad protokol a pořídil fotodokumentaci. Z těchto vyplývá, že na předmětném pozemku se nachází stavba haly o půdorysném rozměru cca 8,0 x 8,1 m a výšce 4,6 m, která je umístěna ve vzdálenosti cca 29,5 m od hranice se sousedním pozemkem parc. č. XB v k. ú. X, cca 0,9 m od hranice se sousedním pozemkem parc. č. XC v k. ú. X a cca 3,5 m od hranice se sousedním pozemkem parc. č. XD v k. ú. X. Nosnou konstrukci haly tvoří dvě pole kovové konstrukce, která jsou zavětrována. Na konstrukci je připevněná obvodová konstrukce z plachet na bázi plastové tkaniny. Uvnitř haly je provedena konstrukce z lešenářských trubek, na kterých je podlaha z trámků a OSB desek tvořící tzv. mezipatro. Přístup do mezipatra je po dřevěném schodišti umístěném v přístřešku (o půdorysném rozměru cca 4,0 x 4,0 m), který je přistavěn k jižní straně haly. Uvnitř haly je ve vzdálenosti cca 2,3 m od její východní strany provedena dřevěná příčka

ukotvená k lešenářské konstrukci. Hala slouží k ustájení hospodářských zvířat (koz). Vlastníkem objektu je žalobkyně. Dle stavebního úřadu a žalovaného se jedná o stavbu provedenou bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem.

21. Stavební úřad dne 6. 4. 2022 opatřením č. j. MCBKOM 01510/2022/SÚ/Hon zahájil z moci úřední řízení o odstranění výše stavby, v němž žalobkyni poučil, že může podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby.
22. Poněvadž žalobkyně této možnosti nevyužila, stavební úřad vydal rozhodnutí, kterým žalobkyni ve výroku I. nařídil podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona odstranění stavby, ve výroku II. stanovil podmínky pro odstranění stavby a ve výroku III. uložil podle § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč. Žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.
23. Dle žalobkyně stavba, kterou bylo nařízeno odstranit, není stavbou ve smyslu stavebního zákona.
24. Nejprve je tedy třeba zodpovědět otázku, zda je předmětný objekt stavbou ve smyslu stavebního zákona.
25. Dle § 2 odst. 3 stavebního zákona se stavbou rozumí *veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby. Stavba, která slouží reklamním účelům, je stavba pro reklamu.*
26. Stavební zákon tedy nedefinuje pojem stavba vyčerpávajícím způsobem a konkrétně, jak správně uvedl žalovaný. Určení toho, zda je něco stavbou či nikoliv tak závisí na správním uvážení stavebního úřadu (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 3. 2003, č. j. 31 Ca 24/2002-27). Ten je povinen v konkrétním případě posoudit, zda se jedná o stavební dílo nebo zda na konkrétní objekt regulace stavebního zákona nedopadá.
27. Dle judikatury se za stavební dílo považuje výsledek záměrné lidské činnosti, jehož provedení vyžaduje určitou míru stavebně technických znalostí a dovedností. Stavba přitom může vzniknout nejen tzv. mokřým procesem (zděním nebo litím), ale i pracemi ryze tesařskými nebo truhlářskými, kdy jednotlivé stavební prvky jsou spojovány čepy, hřebíky, ale i jinak. Nelze tak považovat za stavbu např. volně položené panely (viz rozsudek NSS ze dne 4. 5. 2016, č. j. 4 As 78/2016-26).
28. Stavební dílo ke vzniku vyžaduje naplnění alespoň některých definičních znaků; dle komentáře ke stavebnímu zákonu (viz MALÝ, S. Nový stavební zákon s komentářem: Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), Praha: Wolters Kluwer, 2007) se jedná o:
 - a) Účast lidského činitele (přítomnost člověka) při „procesu stavění“ – vzniku stavebního díla jako záměrné lidské činnosti sledující určitý cíl [stavebním dílem, tedy stavbou, tak nemůže být např. jen náhodné, ale ani záměrné pouhé „nahromadění“ (složení) stavebního materiálu na určitém místě apod.].
 - b) Použití stavebního materiálu (stavebních výrobků), když stavebním materiálem může být, v závislosti zejména na typu, účelu a místu stavby, prakticky cokoliv.

c) *Použití stavební nebo montážní technologie k jeho vzniku [touto technologií lze v tomto případě bez rozlišení, zda jde v konkrétním případě o stavební nebo montážní technologii nebo o od sebe neoddělitelnou kombinaci obou, jen velmi obecně a jistě zjednodušeně vyjádřeno rozumět „soubor určitých znalostí a dovedností (postupů) nutných ke vzniku stavebního díla“]. Nebylo by tedy možné hovořit o stavebním díle, kdyby k jeho vzniku žádné takové ani základní schopnosti (znalosti, odborné postupy) třeba nebyly.*

d) *Účel, ke kterému má stavební dílo po svém dokončení sloužit (lze si jistě jen obtížně představit, že by někdo začal připravovat realizaci jakékoliv stavby, aniž by ještě předtím alespoň neuvažoval, k jakému účelu bude toto dílo po svém dokončení sloužit) [pozn.: lze konstatovat, jak uvedeno již výše, že právě účelem užívání (tj. účelem, pro který je určeno) se bude stavební dílo lišit od jiných „děl“, která jinak budou vykazovat shodně všechny ostatní znaky stavebního díla].*

e) *Stavební pozemek (resp. nejobecněji vyjádřeno jakékoliv místo, na němž bude stavba prováděna, umístěna), když stavba může být v zásadě umístěna buď „přímo“ na pozemku, nebo s ním musí být alespoň „zprostředkovaně“ (nepřímo) spojena (např. posed umístěný v koruně stromu apod.).*

29. Dle citovaného komentáře lze těchto pět znaků považovat za základní (a nezbytné) znaky stavebního díla, tj. stavby, bez jejichž naplnění v každém konkrétním případě nemůže stavba vzniknout.
30. Dále z komentáře vyplývá, že při realizaci stavebního díla, pokud má být stavbou ve smyslu stavebního zákona, mohou být vždy, a to ať již v konkrétních případech v menší či větší míře, dotčeny veřejné zájmy (např. bezpečnost, životní prostředí, funkční využití území). Tento znak by bylo možné považovat za šestý (materiální) znak stavebního díla, má-li toto podléhat stavebnímu zákonu.
31. Jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, ze správního spisu sp. zn. S-MCBKOM 00454/2022, zejména z protokolu z kontrolní prohlídky ze dne 15. 2. 2022 i z příložené fotodokumentace, je zřejmé, že objekt je výsledkem záměrné lidské činnosti, při níž byl za určitého technologického postupu použit stavební materiál s cílem realizace zamýšleného, nikoliv nahodilého účelu. Nezáleží, z jakého materiálu je objekt proveden, jaká byla při jeho vzniku použita technologie, či k jakému účelu má sloužit. Z hlediska definice stavebního zákona je irelevantní, zda je spojen se zemí pevným základem či nikoliv (zda je věcí movitou či nemovitou).
32. Krajský soud se tak ztotožnil s názory správních orgánů, že objekt nacházející se na pozemku parc. č. XA v k.ú. X je stavbou ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona, neboť naplňuje shora citované znaky.
33. Žalobkyně namítá, že stavba není zapuštěna do terénu – není pevně spojena se zemí. Nejde o stavbu, ale o chov koz. Chov je legální (a ten vadí sousedům). Takto se vyjadřoval v předmětném řízení i pracovník stavebního úřadu Ing. Z. N. CSc., který vydával rozhodnutí o odstranění stavby. Např. z protokolu o konání prohlídky ze dne 15. 2. 2022, zakazuje pozemek využívat pro chov koz, aniž by stavební úřad k tomu byl oprávněn
34. S tvrzením, že fakticky nejde o stavbu, ale o chov koz, se nelze ztotožnit. Objekt naplňuje zákonné požadavky na stavbu. Jelikož je chov koz realizován uvnitř stavby (jak vyplývá z předložené fotodokumentace, zejména z fotografie uvnitř stavby, kde se nachází napájení

zvířat a krmelce pro zvěř), nelze tvrzení žalobkyně přisvědčit. To, zda chov je, či není legální, není předmětem tohoto řízení a proto je tato námitka bezpředmětná.

35. Dle žalobkyně stavební úřad (úřední osoba Ing. Z. N. CSc.) zakazuje chov koz na pozemku. V předmětném protokolu z konání prohlídky ze dne 15. 2. 2022, na nějž žalobkyně odkazuje, je uvedeno, že pozemek je využíván v rozporu s územním plánem, dle kterého jsou plochy definovány jako plochy pro rodinnou rekreaci a že využití této části pozemku není v souladu s jeho určením. Dále je v protokolu poznamenáno, že vzniká podezření, že se vlastník a uživatel pozemku dopustili přestupku dle § 178 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Stavební úřad vlastníka pozemku vyzval užívání k pozemku pouze k účelu územním plánem stanoveným a k uvedení pozemku do stavu, který je v souladu s ním. Proto stavební úřad v protokolu vyzval k ukončení užívání pozemku pro chov koz. Krajský soud uvádí, že vzhledem k tomu, že stavební úřad shledal chov koz v rozporu s územním plánem, je logické, že k jeho ukončení vyzval. Stavební úřad řádně poukázal na přestupek dle § 178 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Byť to nebylo předmětem řízení o odstranění stavby, nejednalo se o skutečnost, na níž by stavební úřad nezákonnost předmětné stavby uzavřel. Námitku tak nelze shledat důvodnou.
36. Žalobkyně dále namítá, že stavba tzv. „pártystanu“ má svým charakterem nejbližší ke stavbám uvedeným v § 79 odst. 2 písm. h) stavebního zákona, tj. „*cirkusové stany a scénické stavby pro film, televizi nebo divadlo*“. Tyto záměry nevyžadují stavební povolení ani ohlášení (§ 103 odst. 1 písm. a) stavebního zákona). Jedná o nejjednodušší záměry, svým rozsahem a charakterem neohrožující veřejný zájem, ani oprávněné zájmy ostatních osob (např. vlastníků sousedních pozemků a staveb). Žalovaný k tomuto správně uvedl, že ustanovení § 79 odst. 2 stavebního zákona obsahuje taxativní výčet záměrů – „*Zde uvedený výčet je taxativní, tzn. tato „výjimka“ z posouzení stavebním úřadem se vztahuje pouze na vyjmenované stavby*“ (viz komentář k § 79 v Machačková, J. a kol. Stavební zákon. Komentář. 3. vydání. Praha C. H. Beck, 2018, 1216 s.).
37. Vzhledem k uvedenému tak žalovaný ve svém rozhodnutí dospěl ke správnému závěru, že výčet záměrů v § 79 odst. 2 stavebního zákona je úplný, nelze jej rozšiřovat, ani podřazovat pod jednotlivé druhy stavby a zařízení jiná, byť obdobná. Soud se tak ztotožnil se závěrem, že se v tomto konkrétním případě jedná o stavbu provedenou bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem.
38. Žalobkyně namítala, že jde v její věci o překážku věci rozhodnuté, že správní orgány odlišně posoudily tzv. *pártystan*, který byl předmětem šetření v roce 2019 a který je předmětem napadeného rozhodnutí. Žalobkyně uvedla, že dne 27. 5. 2019 stavební úřad provedl kontrolní prohlídku pozemku, následně vydal Sdělení, v němž došel k závěru, že jde o konstrukci *pártystanu*, což je běžně využívaná mobilní stanová konstrukce. Uvedl, že je možné je běžně zakoupit, montáž nevyžaduje žádné znalosti a technické schopnosti a umísťují se na povrch bez předchozích úprav. Dále uvedl, že se nejedná o objekt podléhající stavebnímu zákonu a jeho režim chápe shodně jako režim cirkusového stanu dle § 79 odst. 2 písm. h) stavebního zákona. Změna názoru je v rozporu se zásadou legitimního očekávání a právní jistoty.
39. Žalobkyně navrhla jako důkaz spis o tehdejší řízení ohledně stanu, neboť je z fotodokumentace možné porovnat, že jde o tutéž konstrukci. Žalovaný si nechal předložit správní spis stavebního úřadu sp. zn. S-MCBKOM 02083/2019 a vycházel z něj již

v napadeném rozhodnutí. Tento byl žalovaným rovněž přiložen ke správnímu spisu sp. zn. S-MCBKOM 00454/2022.

40. Žalovaný správně v napadeném rozhodnutí popsal, že z obsahu spisu (zejména z pořízené fotodokumentace, zákresu do kopie katastrální mapy a protokolu ze dne 28. 8. 2019) je zřejmé, že předmětem šetření v roce 2019 byla toliko konstrukce z hliníkových profilů, umístěná ve vzdálenosti cca 10,6 m od hranice se sousedním pozemkem parc. č. XB v k. ú. X, cca 0,35 m od hranice se sousedním pozemkem parc. č. XC v k. ú. X a cca 3,6 m od hranice se sousedním pozemkem parc. č. XD v k. ú. X. Rovněž krajský soud má z porovnání údajů v protokolu z kontrolní prohlídky ze dne 15. 2. 2022 včetně fotodokumentace za to, že v souzené věci se nejedná o tutěž stavbu na tomtéž místě.
41. Pokud žalobkyně namítá, že v předchozím řízení (v roce 2019) stavební úřad uzavřel, že se jednalo o stan spadající pod § 79 odst. 2 písm. h) stavebního zákona, není toto řízením předmětem nynějšího soudního přezkumu. V té době však dle fotodokumentace šlo toliko o konstrukci stanu.
42. S ohledem na uvedené tak nelze dospět k tomu, že by se v předmětné věci jednalo o překážku věci rozhodnuté – předmětem původní kontroly byla jiná stavba (resp. jiný objekt). Rozhodnutí tak nebylo v rozporu s legitimním očekáváním a právní jistotou. Soud neshledal, že by ze strany stavebního úřadu šlo o nepřijatelný a šikanózní přístup a že by sankcionoval za něco, co dříve shledal bezproblémovým. Postup správních orgánů soud neshledal ani tendenčním s cílem překazit chov koz (opětovně soud poukazuje na upozornění stavebního úřadu na rozpor s územním plánem). Postup správních orgánů tak byl správný, zásady správního řízení nebyly porušeny. Stavební úřad mohl o předmětném objektu vést stavební řízení a nařídít odstranění stavby. Námitky žalobkyně jsou nedůvodné.
43. Krajský soud dále neshledal, že by správní orgány původní řízení obcházeły tím, že by účelově tvrdily, že se jedná o jinou stavbu. Z fotodokumentací ve správních spisech stavebního úřadu, jak ze spisu sp. zn. S-MCBKOM 00454/2022, tak ze spisu sp. zn. S-MCBKOM 02083/2019, vyplývá, že se jedná o zcela jiný objekt. Soud se neztotožňuje s názorem žalobkyně, že se jedná o tutěž stavbu jako v roce 2019, a že pouze tehdy nebyla oplachtovaná. Dle žalobkyně je tvrzení o rozdílné výšce stanu zavádějící a zmatečné. Výška stavby však není pro nynější věc relevantní. Relevantní je to, že nyní má stavba obvodovou konstrukci z plachet na bázi plastové tkaniny, uvnitř je konstrukce z lešenářských trubek, na kterých je podlaha z trámků a OSB desek tvořící tzv. mezipatro. Přístup do mezipatra je po dřevěném schodišti umístěném v přístřešku, přistavěném k jižní straně haly. Uvnitř haly je ve vzdálenosti cca 2,3 m od její východní strany provedena dřevěná příčka ukotvená k lešenářské konstrukci. Z fotodokumentace z roku 2019 vyplývá, že stavba sestávala toliko z hliníkových profilů, jednalo se pouze o konstrukci stanu. Nelze tak souhlasit s tím, že se jedná o totožnou stavbu, přestože část konstrukce může být shodná. Tvrzení žalobkyně se tak nezakládá na pravdě. To, zda je či není stavba zapuštěna do země, není pro posouzení objektu jako stavby podstatné, jak soud uvedl výše. S ohledem na to tak není relevantní ani to, že stavba byla posunuta (tedy že je mobilní) či že její realizace trvá 2-3 hodiny. Žalobkyně dále namítala, že stavba nemá podlahu. Žalovaný však konstatoval, že stavba má podlahu v mezipatře (*Uvnitř haly je provedena konstrukce z lešenářských trubek, na kterých je podlaha z trámků a OSB desek tvořící tzv. mezipatro*). Námitky žalobkyně tak nejsou důvodné.
44. Žalobkyně dále namítá, že účelem objektu není pouze ustájení koz, stan je víceúčelový, jedná se i o stavbu pro rekreaci. Shodně se žalovaným považuje zdejší soud toto tvrzení za účelové.

45. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvádí, že se již zabýval otázkou souladu stavby s Územním plánem města Brna, dle kterého je pozemek parc. č. XA v k. ú. X zahrnut do ploch nestavebních – volných s funkcí: plochy s objekty pro individuální rekreaci. Definicí pojmu stavba pro rodinnou rekreaci se zabýval v rozhodnutí ze dne 16. 9. 2019, č. j. MMB/0340028/2019, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 25. 4. 2019 č. j. MCBKOM 01283/2019/SÚ/Gal o zamítnutí žádosti žalobkyně o vydání dodatečného povolení *stavby pro rodinnou rekreaci a stavby související s rodinnou rekreací na pozemku parc.č. XA v k. ú. X*. S ohledem na fotodokumentaci založenou ve správním spise sp. zn. S-MCBKOM 00454/2022 se žalovaný ztotožnil se stavebním úřadem, že i v nynější věci se jedná o stavbu pro chov koz.
46. Vzhledem k dokumentům založeným ve správním spise se zdejší soud s názorem správních orgánů o tom, že objekt neslouží rekreaci, ztotožnil. Ze správního spisu a z řízení jasně vyplynulo, že objekt slouží pro chov koz (jsou v něm krmelce a napájení zvířat). Nic nenapovídá tomu, že by objekt sloužil pro rekreaci a posezení s přáteli, jak žalobkyně tvrdí. S ohledem na uvedené se tak soud neztotožnil s námitkami žalobkyně.
47. Konstrukce dle žalobkyně slouží jako krmelec pro hospodářská zvířata a případně pro uskladnění materiálu. K tomuto dle fotodokumentace stavba pravděpodobně slouží, avšak to nic nemění na skutečnosti, že jde o stavbu bez jakéhokoli schválení stavebním úřadem, které je v projednávané věci vyžadováno.
48. Žalobkyně namítá, že stavba z lešenářských trubek, která se ve stanu nachází, není se stanovou konstrukcí naprosto nijak propojena, jde o zcela samostatný objekt. Pouze se nachází pod stanem, je tímto zakryta, aby byla chráněna před povětrnostními vlivy. Soud k tomu uvádí, že to, zda je s konstrukcí propojena, či nikoli, není pro závěr o tom, že se jedná o stavbu dle stavebního zákona, relevantní. Byly naplněny zákonné podmínky pro to, aby daný objekt byl považován za stavbu ve smyslu stavebního zákona.
49. V replice žalobkyně namítá, že jí není jasné, proč pokud žalovaný uvádí, že stavba byla vybudována mimo stanovou konstrukci, proč řeší i stanovou konstrukci. Správní orgány řešily konstrukci jako celek, neboť tato konstrukce naplnila znaky stavby dle stavebního zákona. Dále v replice žalobkyně uvádí, že mezipatro je pouze materiál uložený před deštěm způsobem, po kterém by se sice dalo chodit, nicméně se tak neděje. Kdykoliv se dá i bez použití náradí odstranit, přesunout. Co se týká schodiště, jde o pozůstatek z dříve odstraněné stavby. Je využíváno, pokud je uskladňován materiál. Soud k tomu uvádí, že skutečnost, zda se mezipatro využívá či ne, není pro souzenou věc podstatné. Stavba jako taková (a již bylo soudem konstatováno, že se o stavu jedná) na pozemku stojí, přestože nemá řádné povolení dle stavebního zákona.
50. Krajský soud uzavírá, že žalovaný i stavební úřad se dostatečně a v souladu s právními předpisy vypořádali s námitkami žalobkyně. Napadené rozhodnutí neshledal soud nezákonným ani nepřezkoumatelným. Bylo řádně zjištěno, že objekt žalobkyně je stavbou ve smyslu stavebního zákona, o níž nebylo dříve rozhodnuto.

VI. Závěr a náklady řízení

51. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
52. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů

řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

53. O nákladech osob zúčastněných na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. Soud jim neuložil žádnou povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jim mohly náklady vzniknout, a zároveň neshledal existenci důvodů zvláštního zřetele hodných

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. března 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu